

Het is een vreemdeling zeker...

Er gaan steeds minder mensen naar de kerk, gemeentes fuseren of verdwijnen, en de kleiner wordende kerken die overblijven kunnen steeds minder makkelijk een predikant betalen. De laatste twintig jaar zijn er verschillende theologische faculteiten gesloten en is het totale aantal studenten enorm teruggelopen. De dominee wordt steeds meer een vreemdeling in Nederland. En net als bij die andere vreemdeling – dat zwarte mannetje dat elk jaar weer verdwaald is zeker –, is er ook bij de dominee discussie over de vraag of die moet blijven zoals die is, of dat hij er anders uit moet gaan zien: meer bij de tijd. Ook op de NGP, de opleiding van de toekomstige predikanten in de NGK, doen we aan deze discussie mee. Als kleine opleiding verzorgen we maar 20 % van het totale studieaanbod en binnen die kleine ruimte moet veel gebeuren. Daar hoort ook het gesprek bij over wat het betekent om predikant te zijn in een wereld die sterk verandert.

Een mooi moment om daar met onze studenten over na te denken is het jaarlijkse NGP-weekend. Dit najaar hebben we het belangrijke boek van Stefan Paas besproken met de titel 'Vreemdelingen en priesters'. De ondertitel vertelt dat het boek gaat over 'christelijke missie in een postchristelijke omgeving'. De insteek van het boek is allereerst missionair. Het gaat over de vraag hoe de kerk zinvol de zendingstaak vol kan houden. Daarmee gaat het boek tegelijk helemaal over de kerk. Wat betekent de cultuur waarin wij leven voor de kerk? Of anders geformuleerd: wat vraagt God in onze wereld van de kerk?

Stefan Paas werkt zijn visie op kerk en missie uit vanuit de eerste brief van Petrus. Hij schrijft aan de 'vreemdelingen in de verstrooiing' en noemt de kerk van deze vreemdelingen een koninklijk priesterschap. Daaruit kunnen we veel leren over de plek van gelovigen in een niet-christelijke omgeving. Er komt van alles op die gelovigen af aan waardering maar ook aan vijandschap. Toch blijft de gemeente biddend, dienend en zegenend betrokken op de wereld naar het voorbeeld van Christus. Dat is een priesterlijke taak. Als priester is de kerk geroepen om de wereld te vertegenwoordigen bij God en God te vertegenwoordigen in de wereld.

Uit alles wat we besproken hebben haal ik er één onderwerp uit dat belangrijk is voor toekomstige predikanten. Vanuit het idee van vertegenwoordiging stelt Paas dat de kerk niet zo bezig moet zijn met de grenzen van de kerk (wie hoort er wel bij en wie niet), maar veel meer met de kern van het kerk zijn (de eredienst van woord, gebed en sacrament) en met het uitzetten van paden naar die kern. Dat laatste betekent dat de kerk volop betrokken is op haar omgeving zonder daarbij de boodschap van het evangelie uit het oog te verliezen. Een mooie taak voor predikanten om hun gemeenten hierin toe te rusten en voor te gaan!

In het weekend zijn we trouwens niet alleen maar met ons hoofd bezig geweest. We hebben de confrontatie met vreemdelingschap gezocht door vreemdelingen te ontmoeten in een AZC. Vervolgens hebben de studenten samen een vesper voorbereid waarin we bezig waren met de kern van het kerk zijn, het vieren van ons geloof. Mooi hoe de studenten de ervaringen vanuit het AZC hadden verwerkt in de viering en ze de vreemdelingen die ze die dag hadden ontmoet vertegenwoordigden bij God.

Peter Strating, kerndocent NGP

